

BE PAVADINIMO...

Rugsėjo-spalio mėn. 2017m.

Pradžią yra svarbiausia darbo dalis. Platonas

REDAKCIJOS ŽODIS

Mokyklos laikraštis – komunikacijos būdas, kurio sėkmė priklausys nuo visų – ne tik redakcijos komandos, bet ir visos bendruomenės – geros valios ir pastangų. Juk jis – gimnazijos veidas!

Taip ir mes nuo pirmųjų laikraščio žingsnių, tikimės didžiulės, įdomios, visomis prasmėmis naudingos kelionės kartu su Jumis visais. Kiekvieną mėnesį leidžiamas gimnazijos laikraštis informuos ir sieks sudominti. Jis skatins mąstyti, svajoti ir veikti kiekvieną bendruomenės narį. Laikraščio komanda įgyvendama laikraščio viziją reaguos į Jūsų siūlymus ir atsiliepimus. Todėl laikraštyje galėsite rasti ir mokyklos naujienų ir renginių pristatymų, susipažinsite su gimnazijoje dirbančiomis ar besimokančiomis įdomiomis asmenybėmis, pateiktais įdomiais faktais iš pasaulio, Lietuvos gyvenimo. Be abejo, bus imami interviu iš įvairių profesijų atstovų, atkreipsime dėmesį į kiekvieno mėnesio šventes ir atmintinas dienas, pasiūlysime žaidimų, testų ar kitokių įdomybių.

Redakcijos tikisi, kad šis laikraštis taps kiekvieno mūsų gimnazijos bendruomenės nario gyvenimo dalimi, nes viliames, kad Jūs prisidėsitene tik prie laikraščio kūrimo bei puoselėjimo, savo mintimis, idėjomis, net geranoriška kritika tobulinsite mūsų laikraštį, bendruomenę ir visų mūsų bendravimą. Tad linkime Jums įdomaus, linksmo, turiningo skaitymo. Sėkmės visiems! Redakcijos komandos vardu – Viktorija Lukaševičiūtė

NAUJIENŲ KALEODOSKOPAS

Rugsėjo 1-oji – Mokslo ir žinių diena

Rugsėjo 1-ąją žiedų banga atvilnijo į Kalvelių „Aušros“ gimnazijos kiemą. Su gėlėmis rankose mokiniai, pirmokai nedrąsiai, dvyliktokai nostalgiskai, įplaukė į naujų mokslo metų jūrą.

Visus pasveikino gimnazijos direktorė, Vilniaus rajono savivaldybės bei Kenos užkardos atstovai, buvo perskaityta Lietuvos Respublikos prezidentės sveikinimo kalba, skambėjo dainos ir eilėraščiai, mokiniai dalinosi vasaros įspūdžiais, išsakė ateities lūkesčius.

Rugsėjo 14 diena – saugaus eismo pamoka priešmokyklinio ugdymo grupės vaikams ir 1–2 klasių mokiniams

Rugsėjo 14 d. priešmokyklinio ugdymo grupės vaikai ir 1–2 klasių mokiniai dalyvavo saugaus eismo pamokėlėse. Jų metu Vilniaus r. policijos komisariato I-ojo veiklos skyriaus vyr. tyrėjas S. Voicechovskij vaikams paaiškino, kaip tinkamai nešioti atšvaitus, priminė pagrindines saugaus elgesio gatvėje taisykles. Didžiausia staigmena mokiniams buvo salėje netikėtai pasirodęs vaikų bičiulis šuo Amsis, kuris visiems vaikams padovanojo po atšvaitą.

Po mokomųjų filmukų peržiūros ir jų aptarimo vyr. tyrėjas S. Voicechovskij ir šuo Amsis priešmokyklinukus ir pradinukus praktiškai mokė saugiai pereiti gatvę. Tikimės, kad mokiniai saugiai ir atsakingai elgsis gatvėje, sudrausmins tuos, kurie netinkamai elgiasi ir prisimins atšvaitų svarbą kelyje.

RUGSĖJO 26 D. – EUROPOS KALBŲ DIENA

Gimnazijoje kaip ir visoje Europoje buvo švenčiama Europos kalbų diena. Šios šventės tikslas – populiarinti daugiakalbę Europos kultūrą, skatinti europiečius mokytis kalbų ir per kalbas pažinti svetimas kultūras.

Gimnazijos mokinių tarybos nariai nusprendė skambučių į pamoką ir iš pamokos melodijas pakeisti linksmomis, įvairių kalbų dainomis, o kalbų mokytojų iniciatyva buvo vedamos integruotos pamokos 5–8, I–IV G klasių mokiniams. Jų metu mokiniai sužinojo daug faktų apie kalbų mokėjimo reikšmę, dvikalbystės ir daugiakalbystės privalumus. Kalbėta, kad pasaulyje yra nuo 6000 iki 7000 kalbų, kuriomis kalba 7 milijardai žmonių 189 nepriklausomose valstybėse; Europoje yra 225 vietinės kalbos, tačiau tai tik 3 procentai viso pasaulio kalbų; bent pusė pasaulio populiacijos yra dvikalbiai ar daugiakalbiai, tai reiškia, kad jie moka dvi ar daugiau kalbų; Gimtoji kalba yra ta, kuria kalbama geriausiai ir dažniausiai, tačiau gali būti ir „tobulų dvikalbių“ žmonių, kurie kalba dviem kalbomis labai gerai. Paprastai, deja, dvikalbiai negali išlaikyti balanso tarp dviejų kalbų ir t.t. Buvo prisiminta, kokios Europos šalys yra Europos Sąjungos narės, o kokios šalys yra geografinėje Europoje. Mokiniai pildydami pateiktas lenteles naudodamiesi politiniu žemėlapiu prisiminė, kokios yra valstybių sostinės, sužinojo, kokios kalbos toje valstybėje turi valstybinės kalbos statusą. Taip pat buvo gilinamos kalbotyros žinios apie Indoeuropiečių kalbų šeimą, išsiaiškinta, kokios didžiosios grupės kalbų šeimą sudaro, kuriai iš jų priklauso lietuvių, rusų, anglų ir kitos kalbos. Džiaugiamės, kad gimnazijos šeimininkai, abiturientai, pavadavo mokytojus ir patys vedė pamokėlę priešmokyklinės grupės vaikams ir 1 – 4 klasių mokiniams.

Gimnazijos aktų salėje surengtos refleksijos metu buvo rodomas reportažas iš integruotos anglų kalbos pamokos, perskaityti keli pranešimai apie kalbų sąveiką. Mokiniai salėje dainavo dainas keliomis užsienio kalbomis, aktyviai dalyvavo surengtoje viktorinoje „Atspėk žodžio reikšmę“. Europos kalbų dienai paminėti skirtas renginys vyko lietuvių ir anglų kalbomis, jame dalyvavo visa gimnazijos bendruomenė.

ORANŽINĖ DIENA KALVELIŲ „AUŠROS“ GIMNAZIJOJE

Rugsėjo 28 d. Vilniaus r. Kalvelių „Aušros“ gimnazijos erdvės pasipuošė linksmomis, šiltomis rudens spalvomis. Su meile pagamintos rudeniinių gėlių puokštės, su rūpesčiu užauginti moliūgai dovanojo šypsenas kiekvienam bendruomenės nariui.

Respublikinis švietimo įstaigų bendruomenių ekologinis-socialinis švietimo projektas „SAULĖTO ORANŽINIO TRAUKINIO KELIONĖ PER LIETUVĄ“ startavo dar pavasarį, balandžio 7-ąją – Pasaulinę sveikatos dieną. Kelionė prasidėjo nuo mažos sėklytės, kurią mokiniai su mokytoju pasėjo gimnazijoje. Vasarą kartu su tėveliais ir seneliais mokiniai moliūgus augino, rūpinosi, kad jie žydėtų, vestų vaisius, o rudenį su meile ir rūpesčiu išauginti moliūgai sugrįžo į gimnaziją, į tą vietą, kur buvo pavasarį pasodinti. Čia iš jų sukurtas „Linksmukas“ – saulėtas oranžinis moliūgų traukinukas.

Į „Oranžinės dienos“ šventę susirinko visa bendruomenė. Linksmą šventę vedė III G klasės mokinės Viktorija Lukoševičiūtė ir Karolina Zurzaitė. Pranešimus apie saulės vaisius skaitė: II G klasės mokinys Tomas Jasiulionis; 8 klasės mokinė Deimantė Tamašauskaitė kalbėjo apie daržovių karalių MOLIŪGĄ, jo kilmę, auginimo sąlygas

bei pritaikymą buityje; septintokai pristatė tyrimą: „Osmosas moliūgo ląstelėse“; Pradinukai atliko linksmą dainelę „Skruzdėliukas Infantino“, skambėjo kitos linksmos karaokė dainos. Vyko įvairių patiekalų iš moliūgų degustacija.

Oranžiniai ir geltoni akcentai aprangoje, linksmos emblemos padovanojo daug džiaugsmo mokiniams, jų tėvams. Bendra mokytojų, mokinių ir jų šeimos narių ugdomoji pažintinė veikla – keliauti su šeima, mokiniais, bendruomene į saulėtą oranžinę kelionę – pasiekė savo tikslą, sujungė gimnazijos bendruomenę bendrai ugdomajai veiklai, siekiant geresnės ugdymo kokybės.

„SOLIDARUMO BĖGIMAS“ KALVELIŲ „AUŠROS“ GIMNAZIJOJE

Jau tradiciniu tapęs visuomeninės organizacijos „Gelbėkit vaikus“ trečius metus iš eilės organizuojamas SOLIDARUMO bėgimas Kalvelių „Aušros“ gimnazijoje.

Akcijos tikslas – ugdyti vaikų socialinę atsakomybę, sąmoningumą bei solidarumą ir padėti skurstantiems Zambijos vaikams.

Mokiniai aktyviai dalyvavo akcijoje ir aukojo pinigėlius Zambijos vaikams. Vaikai smagiai ir aktyviai praleido laiką – darė mankštą, šoko bendrą šokį, dalyvavo estafetėse ir svarbiausia mokėsi būti tolerantiškais, draugiškais ir neabejingais.

Šiais mokslo metais mokiniai ir mokytojai pagerino savo bėgimo rezultatus, pademonstravo ištvermę bei žadėjo siekti geresnių rezultatų...

ORANŽINĖS ŠYPSENOS DIENĄ VINGIO PARKE

Oranžinės šypsenos dieną Vingio parke mūsų gimnazijos mokiniai turėjo galimybę pabūti gamtoje, susipažinti su moliūgų augintojais iš Lietuvos ir kitų šalių, pasivaišinti moliūgų sriuba, saldainiais, žolelių arbata.

GAMTA UGDO

Spalio 19 d. Kalvelių „Aušros“ gimnazijos „Jauniųjų gamtininkų“ būrelis atnaujino bendradarbiavimą su Kalvelių girininkija. Almantas Pašukonis, girininko pavaduotojas ir urėdas supažindino jaunos gamtininkus su Kalvelių girininkijos veikla, miškininko profesija. Šilta saulėta rudens diena tapo dar šiltesnė, nes buvome laukiami prie jaukios laužo šviesos su tikrais miško trofėjais, girininko darbo knygomis ir prietaisais. Išmokome naudotis aukštomačiu, nustatyti medžių aukštį ir amžių, o dar susipažinome su miško gyventojais: medžiais, krūmais, žvėreliais. Sužinojome, kaip galima tapti miškininku, kokius dalykus gimnazijoje reikia gerai mokytis, kur studijuoti. Kaip ir kiekvienoje pamokoje, gavome namų darbų - atskleisti paslaptį: iš kur malkose tiek energijos, kodėl laužo šviesa sklinda toli ir leidžia sušilti. Nuostabu, kai gamta ugdo savaime, kai galime atverti naujus žinių horizontus ir pajusti gamtos grožį.

INTERVIU SU MOKYTOJU

Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoją Ingą Šumskytę kalbino Viktorija Lukaševičiūtė ir Agata Kulikovska.

1.Ar Jums patinka dirbti mūsų gimnazijoje? Kodėl?

Tikrai taip, patinka. Man kiek sudėtingiau priprasti prie valstybinio darbo ypatumų (visos biurokratijos ir taisyklių) nei prie paties mokytojo darbo. Keista, bet

jau po savaitės jaučiausi pakankamai rami, nejaučiau baimės ar kompleksų, viskas atrodė labai natūralu ir įprasta. Kol kas visiems į klausimą, kaip sekasi, atsakau, kad dar anksti džiaugtis – išvadas daryti dar anksti, bet iš to, kiek jau patyriau – darbas patinka, įdomu.

2. Ar sutariate su gimnazijos mokytojais ir mokiniais?

Jūsų gimnazija labai bendruomeniška, labai artimas bendravimas mokyklos viduje tarp administracijos, mokytojų ir tėvų, ir, žinoma, tarp mokinių. Mokytojų kolektyvas labai draugiškas.

Į gimnaziją dirbtiėjau galvodama apie tai, kad būsiu ta mokytoja-draugė, ir sugebėsiu rasti kalbą su visais vaikais. Bet darbas gimnazijoje parodė – nereikia norėti visiems patikti ir tai netgi neįmanoma. Tai reiškia, kad kartais patikti mokiniams dar nieko gero nereikia ir dažnai mokytojas gali būti paauglių mylimas vien dėl to, kad jis leidžia jiems dykaduoniauti, o tokia meilė ilgai netruks... tai toli gražu dar ne viskas.

Manau, kad dirbant gimnazijoje didžiausią malonumą teikia tai, kad su mokiniais bendraujama ne tik pamokų metu, bet ir įvairiuose renginiuose, vykstama į keliones, spektaklius ir pan. Tikiu, kad man patiks stebėti, kaip vaikai bręsta ne tik mokydamiės lietuvių kalbos ar skaitydami įvairių literatūrą, bet ir tapdami įdomiais, supratingais, kūrybingais žmonėmis.

Besikeičianti visuomenė iš mokytojo daug reikalauja. Mokytojas turi būti kantrus, optimistiškai nusiteikęs, lankstus, nes mokytojas yra ir virtuozas.

3. Ar lietuvių kalba buvo mėgstamiausia pamoka, kai mokėtės mokykloje?

Deja...Lietuvių kalbos pamokos, beje, kaip ir kitos „rimtos“ pamokos nebuvo mano mėgstamiausios. Man visada labai patiko gyvūnai, ko tik aš neauginau namie?! Ir dabar turime namuose tris kates: DaVinci Monsoro (Lietuvos ir tarptautinį čempioną), Ūlą Loving Soul ir Izidę Kiss, jos savo parodinės karjeros dar nepradėjo...

Izidė Kiss

Nuotraukos yra veislino KUPIDO*LT nuosavybė

DaVinci Monsoro (Lietuvos ir tarptautinis čempionas)

Ūla Loving Soul

Svajojau vaikystėje būti gyvūnų gydytoja (**juokiasi**). Ir kartais, tikriausiai kaip ir daugelis, žaidžiau mokyklą: vedžiau pamokas įsivaizduojamiems mokiniams

kieme ir namie, pasirūpindavau visa reikalinga atributika – užvesdavau dienynus (mama buvo buhalterė, tai parnešdavo puikių „dienynų“).

Nors Vilniaus Mindaugo (anuomet 35-ojoje) mokykloje mokiausi prieš ketvirtį amžiaus, bet iki šiol šiltai prisimenu tiek savo klasės vadovę, tiek ir kitus mane mokiusius mokytojus. Mūsų karta mokytojus gerbė ir nuoširdžiai mylėjo. Tie mokytojai buvo ne tik savo srities profesionalai, bet ir puikūs žmonės

4. Kodėl pasirinkote būtent lietuvių kalbos mokytojos profesiją?

Mokytojos darbo nesirinkau – jis pasirinko mane. Apie mokytojos darbą pagyvodavau gal tik „puse minties“ ir apskritai atrodė, kad studijų pabaiga reikš ir šitos srities „karjeros“ pabaigą, bet, va, tau ir niekada nesakyk niekada. Vilniaus universitete pasirinkau rusų kalbos bakalauro studijas, po jų sekė slavų magistrantūros studijos. Taigi lietuvių kalba ir literatūra nėra pirmoji mano specialybė. Bet nuolatinis dviejų kalbų lyginimas, tarplingvistiniai ir tarpkultūriniai kalbų panašumai ir skirtumai lėmė lietuvių kalbos studijų pasirinkimą Lietuvos edukologijos universitete.

5. Gimnazijos mokiniai domisi, ar mokytojo atlyginimo užtenka gerai mašinai nusipirkti?

Ir patys puikiai žinote atsakymą... Jeigu mokytojo algos užtektų bent jau oriam gyvenimui ir darbui, mokytojai negrasintų Lietuvos valdžiai streikais, pačia drastiškiausia kovos priemone.

Aš nuoširdžiai noriu tikėti Lietuvos valdžios ir Švietimo ministerijos pažadais, kad Lietuvos mokytojai, žmonės, kuriems yra patikėta valstybės ateitis, t.y. jaunosios kartos ugdymas, galės nesijaudindami dėl savo finansinio rytojaus, būdami ramūs dėl savo šeimų (tik finansiškai stabilus žmogus gali našiai dirbti), galės visiškai atsiduoti savo darbui, o esant poreikiams, išgalės įsigyti tegul ir ne premium klasės, bet ekonominės klasės naujus ir patikimus automobilius. Nuoširdžiai noriu tuo tikėti...

ANONSAS

Kitame numeryje skaitykite:

Laikraščio „Be pavadinimo“ pavadinimo rinkimai.

Interviu su mokytoju. Naujus gimnazijos mokytojus kalbina Deimantė Stakelytė ir Karolina Zurzaitė.

Ir kitos rubrikos...

Laikraštį kūrė:	Kuratorė:
Viktorija Lukaševičiūtė Deimantė Stakelytė Karolina Zurzaitė Agata Kulikovska	Inga Šumskytė